

බාලාවතාර සන්තය

— 103 —

බාලාවතාරය නම් කාතකයනවතකරණය සුවසේ ඉගෙනගත් නාට්‍ය-භිස ලුහුඬුකොට කරණලද මාහැඟි ප්‍රකරණයකි, එය වනාහි කාතකයන සුත්‍රකුමයෙන් සංඥා දක්වා, සන්තිවිභක්තකදිය විද්‍යාතීන්ට සුබාවබෝධවන ක්‍රමයෙන් පිළිවෙලට යොදා ඊට කාතකයන වතකරණයෙන් සාධකසුත්‍ර ගෙන දක්වා කරණලද්දේය—

මොග්ගලායනවතකරණයට පදසාධනයද, පාණිනිය වතකරණයට ලක්‍ෂ්‍යිවාතකකොමුදියද, වාඥවතකරණයට බාලාවබෝධනයද, යම්සේ සුබාවබෝධවූ ලක්‍ෂ්‍යප්‍රකරණද, කාතකයනවතකරණයට බාලාවතාරයත් එසේමයි—බාලාවතාරයෙහි උද්ගරණ යෙදීමේ ක්‍රමය බාලාවබෝධන නම් සංඝකාතවාඥවතකරණයේ ක්‍රමයටද සාරස්වතීවතකරණයේ ක්‍රමයටද ඉතාආසන්නයි—කාතනත්‍රයේ ක්‍රමයටද ආසන්නාවේ. බාලාවබෝධනයෙහි සුගතශබ්දයාගේ පදසිඛ්‍යවසානයෙහි විභක්තික්‍රමය හඟවනුපිණිස.

“භූතා භං සුගතො ජහාසි සුගත කෙලශානාකායාන්මම
යාවෙනං සුගතං නාමේම සුගතොනානොන තුලොත්තක
දෙයනොනා සුගතාය නාට් සුගතාවිඤ්ඤාධං වාඤ්ඤි
සච්චඪීසුගතසං ඩිර සුගතො හකතිනී තුල්ථා නිල”

යන ශාද්දිලවික්‍රිඩිතවාතකලොකය දැක්වූ පරිද්දෙන් බාලාවතාරයේ බ්‍රහ්මශබ්දපදසිඛ්‍යවසානයෙහි—

බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්ම සුඛං දදාහි සරතො බ්‍රහ්ම තතො දුකකරං
නිං බ්‍රහ්මන මහිඛයොපි මුනායො බ්‍රහ්මන ජනා සුඛි
බ්‍රහ්මසංච මනං දෙද පදමහං බ්‍රහ්ම ලහෙයනවුතං
බ්‍රහ්මසිඬි නකිං කතර හවහවෙ හතංතද්දි බ්‍රහ්ම මම—

නියා ශාද්දිලවික්‍රිඩිතවාතකයන්ම නියතලද්—මේ ආදීන් පදසිඬි ක්‍රමයේ උද්ගරණ බාලාවබෝධනයට ආසන්නාලෙස පෙණෙනන මුත් කාරකලක්‍ෂණයෙහි උද්ගරණ බොහෝසේම සාරස්වතීයටද කාතනත්‍රයටද ආසන්නයි—පාණිනියවතකරණයට එසේ ආසන්නා නොවේ—කාතකයනසුත්‍රලෙසම කරණලද ගුණයක්වූ නමුත් එහි දැක්වූ උද්ගරණ නොදක්වා සාරස්වතීයෙහිද කාතනත්‍රයෙහිද පෙණෙන උද්ගරණයන්ට අනුව ගොස් උද්ගරණ දක්වනලද්—

ඒමෙසේයි-කාතකයන්ගේහි, “කමෙපුවවනියයුරෙන” යනු සුත්‍රයි.
වෘත්තිය “කමෙපුවවනියයුරෙන දුතියා විහතතිහොති” - උද්ගරණ.
“තං බොපන භගවතං ගොතමං එවං කලකණේ කිතතිසද්දො අ
බ්දගහතො-පබ්බජිතමනුපබ්බජන්ති” - බාලාවතාරයෙහි- “කමෙ
පුවවනියයුරෙන” යන කාතකයන සුත්‍රය දක්වා “කමෙපුවවනිය
යුරෙන ධානෙ දුතියා විහතතිහොති” යන වෘත්තියක් යොදා “ලකඩ
ණේ විචාර්යං ඉන්ද්‍රියෙන භාගෙ සහණේ හිනෙව වතනමානස්ස අ
නුස්ස-සහන්තීන වජ්ජිතෙසු ලකඩණදිසු පතිපර්නව භාගසහන්
තීනවජ්ජිතෙසු තෙසෙව අභිස්සව කමෙපුවවනියසඤ්ඤා” - යනාදි
විභාරය කියා උද්ගරණ මෙසේ දක්වනලදී- (ලකඩණද්ගරණ)
රුකමනුවිජ්ජාතෙන වන්දා-***

රුකම. රුකමනුවිජ්ජාතෙන වන්දා *** (ඉන්ද්‍රියෙන ද්ගරණ)
සාධුදෙවදරෙනා මාතරමනු- (භාගාද්ගරණ) - යදෙත් මං අනුසි
යා තං දියතු- (සහන්තීද්ගරණ) නදිමනවසිතාබාරානසි- ** අනු
සාර්පුතං පඤ්ඤවාහිකනු- * සාරස්වතියෙහි- ලක්ෂණේන්ද්‍රියා
බතනභාගවිජ්ජාසු ප්‍රතිපය්නිතව- එන්ද්‍රියේන්ද්‍රියෙන ප්‍රතාද
ය- කම්ප්‍රවවනියසංඤා සත්‍ය- කම්ප්‍රවවනියයුරෙන විතියා- ** (උද්
ගරණ) ලක්ෂණ- වෘක්ෂං ප්‍රති-පර්-අනු-වා විද්‍යෙතො විද්‍යත්
ඉන්ද්‍රියාබතෙන- භතෙනා විජ්ජං ප්‍රති-පර්-අනු-වා- භාගෙ-ල
ක්ෂණීර්. ප්‍රති-පර්-අනු-වා- ** විජ්ජායාං- වෘක්ෂං වෘක්ෂං ප්‍රති-පර්-
අනු-වා සවරති- යනාදිය දක්වනලදී- කාතනත්‍රයෙහි- කම්ප්‍රවව
නියෙයෙව- යන සුත්‍රයද කම්ප්‍රවවනියෙයෙයොගෙ ලිඛගාද්විතියා
හවති- යන වෘත්තියද දක්වා “වෘක්ෂමහිවිද්‍යෙතො විද්‍යත්- වෘක්ෂං
වෘක්ෂ මහිනිජ්ජිති, සාධුදෙවදරෙනා මාතරමහි- යදත්‍රමං පරිසත්ත-
යදත්‍රමං ප්‍රතිසත්ත, වෘක්ෂමනුවිද්‍යෙතො විද්‍යත්” යනාදිය දක්වන
ලදී- කාතකයන්ගේහි කම්ප්‍රවවනියයුරෙනායානව දක්වනලද උ
ද්ගරණය බාලාවතාරයෙහි “කවි දුතියා ජට්ඨිනමණේ” යන කාතක
යන සුත්‍රය සමබක උද්ගරණ වසයෙන් ඤානලදී- ඒ මෙසේයි-
“කවි දුතියා ජට්ඨිනමණේ- ජට්ඨිනමණේ කවි දුතියා සියා- තං බොපන
භගවතං” - නුමුත් කාතකයන්වතකරණයෙහි මේ සුත්‍රයට මෙකි
යනලද උද්ගරණය නොකොට අනිකක් උද්ගරණ කරණලදී- ඒ
මෙසේයි- “කවි දුතියා ජට්ඨිනමණේ- ජට්ඨිනමණේ කවි දුතියා විහ
තතිහොති- අපිසසුමං අග්ගිවෙස්සන තිස්සො උපමායො පටි භංසු” -
මෙසේ බාලාවතාරයෙහි කාරකකාණ්දයේ බොහෝ උද්ගරණයන්
කාතකයන්ගේහි ආපර්දේන් නොව- සාරස්වතී කාතනත්‍රාදි සංඝනා
නවතකරණ රීතියෙන් යොදා තිබෙනබව පෙනේ- කාතනත්‍රයෙහි
කාරකමය “යනො පෙතිහයමාදරෙන වාතදපාදනම්” - යනා

දී සුත්‍රයන්ට ඉතා ආසන්නලෙස කාතකයන්ගෙහි “යමාදපෙනිහය මාදතෙතිවාතදපාදුතං” යනාදී සුත්‍රපදාරා තිබෙනනමුත් උද්ගරණයන් බොහෝසේම බුඩ්දෙසනාවෙන්ම ගෙනහැරදක්වා තිබෙනබවද බාලාවතාරයෙහි බොහෝතැන ඒ උද්ගරණ නොදක්වා සංස්කෘත ව්‍යාකරණසාරයෙන් උද්ගරණ දක්වා තිබෙනබවද පෙනේ—බාලාවතාරයෙහි උක්තානුක්තක්‍රමයහා විහතතිහෙදය වෙනබොහෝ පොත්වල නැතිසේ ස්වුටලෙසද විතරලෙසද දක්වා තිබේ, එය ලබ්‍යාවාසී සියලුම ආවායෂී පරමපරාවලමමෙන් ශිෂ්‍යයන්ට සුඛමාගධවකකරණ සුහුණුකරවණපිණිස පිළිගෙන තිබෙන්නේ ඒ නිසායයි හඟිමු.

ඉන් උගත්කල්හි අනිකුත් සුඛමාගධ ව්‍යාකරණයන් ඉගෙනගත්ව ශක්තිය ලැබෙනසේ නුමුලාවත අවබෝධයක් ලැබෙනබැව්ද හැගේ—එය කළකාර්‍යානෙමේ කවරේද කවරකලෙක වූයේදැයි දැන ගැනුනොහැකිබැව් බුඬවණී 2412 වෙනි වණියෙහි අඩ්ඛිතවූ බාලාවතාරයේ සංඥපනයෙහි පෙනේ ඇති—ඒ මේ බාලාවතාරයට සිංහලාඝ්ටිකඛණනවසයෙන් කරණලද පොත් සතරක් අපට දකින්නට ලැබී තිබේ—එයින් එකක් බලනසන්නයයි ව්‍යවහාරයට පැමිණියේයි—අනුවබෝධයපිණිස බැලියයුතුහෙයින් ඒ ව්‍යවහාරයට පත්වියයි හැගිමු—එයින් සිංහලප්‍රත්‍යාවසිත් සංකෂ්‍යපයෙන් අනුවබෝධකරණ හැකිනමුත් එය නිරාකුලවූ ඉතාප්‍රශස්තව්‍යවසායක්නොවේ—එහි තිසිතැනක තත්වබෝධවන පරිදෙදත් අනුව්‍යවසාය ගැළපිතැත්තේයි—ඒ මෙයින් දතයුතු—“සුමිත්තිඛ්‍යා ඝටකටයට්ඨි මුට්ඨිසිත්තධරණ්‍යප්පභූතයො—ඝටකටයට්ඨි මුට්ඨිසිත්තධරණ්‍යප්පභූතයො, ඝට කට යට්ඨි මුට්ඨි සිත්තධරණ්‍ය ශබ්දයන් ප්‍රහාරනොවඇති ශබ්දයෝද; සුමිත්තිඛ්‍යා, සුලලිහු සත්තිලිහු ඇත්තාහුයි—දිපදවතුප්පදපාතිවාචිනොව යථා—දිපදවතුප්පද පාතිවාචිනොව, දිපද වතුප්පද ජාතිවාචි ශබ්දයන්ට; යථා, උද්ගරණ මෙසේයි—ඝටො, ඝටො යනු වේ”—මේ ව්‍යවසාය යොග්‍යනොවේ—

මෙහි යොග්‍යවූ ව්‍යාධිකාරය මෙසේයි—

සවකවසට්ඨිමුට්ඨිසි ත්ථුරෙණ්ණප්පභුතයො, සව-කව-සට්ඨි-මුට්ඨි-
සි ත්ථු-රෙණ්ණ ආදිත්ථුද; දිපද චතුප්පද ඡනිවාචිකොච, චිපද ඡනිවා
චිත්ථුද චතුප්පදඡනිවාචිත්ථුද; සුමත්තිලිංගො, සුලලිගු සුචිලිගුචෙත්-ස
ථා, මෙසස්සි; සථොසි සුලලිගුසි-යනාදියසි.

එකක්-පදසිතික්‍රමයදක්වා කරණලදී-එය ලියන සත්තයයි වූ
වහාරකරණලැබේ-

එහි නිසිතැනට සුදුසුම තැනට දැක්වීමේ වරදක් නැත.

සත්තිවිභක්තාදියේ පදසිඛික්‍රමය දිනගැන්ම පිණිස ඉතාප්‍රයෝජනායී—එකක්සුත්‍රනිදේශයයි—එය කාතකයනසුත්‍රනිදේශානුසාරයෙන් කරුණුලද මාභැගිපොතනි, එයින් බාලාවතාරයෙහි සුත්‍රයන් සමන්විත පදවිභාගාදිය යහපත්ලෙස විද්‍යානීන්විසින් දිනගැනුමට ගැනිමේ—එකක් ගඬලාදෙණි සන්නයයි ව්‍යවහාරකරති, ඒවතාහි කලිකාලසාහිතාසච්ඡිද්‍රපණ්ඩිතපරාක්‍රමබාහු මහරජනන් කාලයෙහි ගඬලාදෙණි විහාරයෙහි විසූ පණ්ඩිතසච්ඡරිකෙතෙක් විසින් කරුණුලද හෙයින් ගඬලාදෙණිසන්නයයි ව්‍යවහාරකෙරෙත්යයි මුඛපරප්‍රවාහන ප්‍රවෘත්තියක් අසනුලැබේ, නමුත් පොතේ කිසිතැනෙක අසවල්කාලයෙහි අසවලාවිසින් කරුණුලද්දේයයි නොපෙනේ, ශුඛමාගධවතකරුණ ඉගෙනගන්නාපිණිස බාලාවතාරය අනිශයිනි ප්‍රයෝජනවත් ප්‍රකරණයක් වනසේම මේ ගඬලාදෙණිසන්නය බාලාවතාරයෙහි අනුවමොධකරණපිණිස ඉතාප්‍රයෝජනවත් අනාසිප්‍රකරණයකි—මේ පොත සංක්‍ෂේපකරණපිණිස බොහෝසෙයින් පෙයතලමුඛයෙන් පාඨ දක්වාද, සුවසේ පද්ධාරය හැඟෙනනන්හි පද්ධාරය නොදක්වා අනීතිශාද තිබේ. බොහෝසේම සාධක සුත්‍රවෘත්තිය පාණිනීයවතකරණයෙන් ගෙනහැරදක්වා තිබේ. නානානාදිය දක්වනුලදසානවල අමරමෙදිනිහලායුධාදි සංඝානා කොෂවලින් ගෙනහැරදක්වා තිබේ. විද්‍යානීන්ට පුරවබොධයානගන්හි බොහෝ විහාරකථාද දක්වා තිබේ—කිසිතැනෙක පාණිනීයාදිය සඳහන්කරතිබෙනනමුත් බොහෝතන්හි මේ උද්ගරණය අසවල්ග්‍රන්ථයෙනැයි සඳහන්නොකොටම දක්වනුලදී—ලඬකා වාසින්ගේ ප්‍රයෝජනයපිණිස බාලාවතාරය විහාරකිරීම වශයෙන් කරුණුලද කොසියම් පොතක්වත් මෙපමණ ප්‍රයෝජනවත්ව මාභැගිව අපට නොවැටහේමය—මෙහි භාෂාවේ සවිභාවයෙන් ඉතාසුරාණ බව වැටහේ—මෙහිකියසුතුටු විශේෂ නම්—යම්කිසිනන්හි බාලාවතාරයෙහි තිබෙන ක්‍රමයට වෙනස්ලෙසකින් පෙනෙන පාඨයන්ට අනුවතබතා යොදා තිබේ. බාලාවතාරයේ කොපමණපරණපොතක්නමුත්ගෙන එසේම පරණ ගඬලාදෙණිසන්නයකුත් ගෙන බැලූකල දෙයාකාරය මිස සමනොවනසේ පෙනේ—එසේවෙලා තිබෙන්නේ යම්කලක සන්නය කරුණුලද්දේද ඊට පසුව යමිකිසි ආවායනීපරපාරාවත ඉව්වානුකූලවශයෙන් පාඨයක සවිලාවෙන සක් කොට ලියාගැනීමෙනැයි හඟිමු—කාතකයනවෘත්තියද මේ රටේ ලියාතිබෙන පොත්වලට වෙනස්වසයෙන් වැඩිඋද්ගරණදියෙන් සුකතව බුරුම සියම් රටවල ලියනුලද පොත්වල පෙනෙන මෙනි. එසේම බවට සාක්ෂියක්නම්—“බාලාවතාරයෙහි සප්තමිවිභක්ති ප්‍රයෝගයෙහි—“කාලභාවෙසුව” යන සුත්‍රයට අනතුරුව “භාවොත්‍රුති

යා, කාලෙන් හැටිනෙව් සතකම් ගොති” කියාතිබෙන නමුත්-සතා
 ය කාලෙ හාවෙව් යන පාඨයටම කරණලදි-කාතනත්‍රයෙහි “කාල
 හාවගො: සපතම්—යනසුත්‍රයට අනතුරුව “කාලහාවගොච්ඡෙෂණ
 හුතගොච්ඡිකමානාලලිඛාතසපතම්හවති” යනු දක්වාතිබේ-එහෙ
 සින් බාලාවතාරයෙහිද “කාලෙ හාවෙව් සතකම් ගොති” කියා පාඨ
 ය යෙද්ව්නුබැව්ද ඉන්පසු යම් ආවායකිකෙනෙක්විසින් කාලෙන්
 යනාදින් යොදගත්බැව්ද සැලකියයුතුයි—

මේ සන්නයෙහි පද්‍යාදිකවිම බොහෝසේම වෘජනාභිනුකූල
 නොව හාවය සලකා කියාතිබෙන බැව් හැගේ, එය සමාසයෙහි—
 “පසුතතා, කියනලද—විධාකතෙ, බෙදනලදකල්හි”—යනාදියෙන්
 හැගේ—කාතකයනෙහි ඇතම් සුත්‍රයන්ගේ පදවිභාගය නානා
 වායකිවරයන්විසින් නානාප්‍රකාරයෙන් කියාතිබෙනබැව් කාතක
 යනවණිණනා මුඛමතනදිපති සුත්‍රනිදේශ ආදියේ පෙණෙන ප්‍රභ
 දවලින් හැගේ. එයින් බොහෝතැන සුත්‍රවිභාගාදිය මේ සන්න
 යෙහි මුඛමතනදිපතියේ පරිද්දෙන්පෙණේ—‘සො’ යන සුත්‍රය කා
 තකයනවණිනාදියෙහි සි-ම කියා විපදයසිකියනලද නමුත් මුඛම
 තනදිපතියෙහි එකපදයසිකියනලදි, මේ සන්නයෙහිද එකපදයයි
 කියනලදි—මේ ආදියෙන් මුඛමතනදිපතියේ මතානුගතව මේසන්
 නය කරණලද බැව්හැගේ—තවද වකකරණශාස්ත්‍රයෙහි නානා
 ස්ථානයෙහි සැකකරණ ලබන කරුණු සැකහැරෙණසේ මේ සන්
 නයෙහි කියාතිබේ—කාරකකාණ්ඩයෙහි කමිකර්ත්‍යාදින් යෙදිමේ
 සැකනැතිවනපරිද්දෙන් ඉතා විසතරකොට තිබෙන ක්‍රමය අතිශයී
 න් ප්‍රශංසනීයයි-සංඛ්‍යාශබ්ද වර්තමාණ වර්තාගිලිවල දහසින් මත්
 තෙහි. නසුත ශබ්දයක්ද, ප්‍රකාර්වයෙන් මතෙතන නසුත ශබ්දයක්
 ද යොදනිබෙහු පමණක්නොව. අහිධාන ප්‍රදිපිකාවෙහිද “සතං සහ
 සං. නසුතං.” යනාදියෙන් ශබ්දාසන්නලෙසම තිබෙයි. මෙයින් දස
 දහසවු ගණනට නසුත ශබ්දයනොවෙයි අසුතශබ්දයයි ඇතමිකෙ
 තෙක්කියත්, නවුතශබ්දයයි ඇතමිකෙතෙක්කියත්. තවත් ඇතම්
 කෙතෙක් ඒ දෙතන්හිම නසුතශබ්දයමය, ඒ ශබ්දයේ නානාභිව
 ශයෙන් දෙනන්හිම යෙදෙයි කියත්-බාලාවතාරයෙහි වනාහි. “ස
 තං නසු. සකමෙකවචනනං. එවං සහසොදි” කියනලදි. ඊට මේ
 සන්නයෙහි-‘සහසොදි, සහසංශබ්දයා ආදිවු ශබ්දයෝද; එවං, මේ
 සේමැයි-මෙහි“ආදිශබ්දයෙන් අසුත නියුත ප්‍රසුත අභිද”කියනලදි-
 ලීලාවතියෙහි ‘එකදශශත සහස්‍රාසුත ප්‍රසුතකොටය; ක්‍රමස;’ යනා
 දියෙහි දශසහස්‍රය අසුතයයි කියනලදි—අමරාදින්විසින් කොටියට
 නියුත ශබ්දයක්ද කියනලදි—ඉන්නිසාමේ සන්නයෙහි කියනලද
 විසතර ශබ්දනිරාකූලවසයෙන්ම හැගේ—මේ ආදි නොයෙක් කරු